

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 666/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Wolf, s.r.o., Hlavná 949/53, Galanta, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/43/2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/43/2014. Sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie vo výške 15 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo pred okresným súdom pod sp. zn. 4T/43/2014 vedené trestné stíhanie pre spáchanie viacerých trestných činov krádeže a lúpeže spolupáchatel'stvom. Obžaloba bola podaná 10. júna 2014 a okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 28. novembra 2024 tak, že sťažovateľa uznal za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe. Zároveň u sťažovateľa upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže považoval za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol v minulosti uložený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 30T/141/2014 z 30. apríla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/68/2015 z 29. októbra 2015. Proti rozsudku sa odvolali viacerí obžalovaní (vrátane sťažovateľa) aj prokurátor. Odvolacie konanie

bolo na krajskom súde vedené pod sp. zn. 6To/85/2025. Krajský súd na verejnom zasadnutí uskutočnenom 11. novembra 2025 vo vzťahu k sťažovateľovi rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave aj sťažovateľa.

3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietiahmi okresného súdu v trestnej veci sťažovateľa, ktorý poukázal na celkovú dĺžku konania, ktorá od podania obžaloby predstavuje dobu viac ako 11 rokov. Posudzovaná vec sa nevymyká bežnej rozhodovacej činnosti trestných súdov a patrí k štandardnej agende. Sťažovateľ rovnako dal do pozornosti, že ústavný súd už v minulosti konštatoval porušenie označených práv zbytočnými prietiahmi okresného súdu, a to nálezom sp. zn. II. ÚS 139/2024 v konaní iniciovanom na základe ústavnej sťažnosti iného spoluobžalovaného. Sťažovateľ svojim konaním k extrémnej dĺžke konania nijako neprispel a celý čas bol súdu k dispozícii vo väzbe alebo na slobode. Zbytočné prietahy mali byť spôsobené výlučne nečinnosťou a neefektívnym postupom okresného súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Tento právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

5. Ústavný súd pripúšťa, že dĺžka trestného konania ako celku bola neakceptovateľná a v postupe okresného súdu sa vyskytli zbytočné prietahy, čo napokon konštatoval aj v náleze sp. zn. II. ÚS 139/2024. Zároveň však musí vychádzať zo svojej stabilnej rozhodovacej činnosti naznačenej v predošlom odseku. To znamená, že aj keď ústavný súd v minulosti rozhodol o porušení identických práv iného spoluobžalovaného zbytočnými prietiahmi okresného súdu, aktuálne posudzovanej ústavnej sťažnosti nemôže vyhovieť, pretože sťažovateľ ju podal až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, teda po nastolení jeho právnej istoty. Kým ústavná sťažnosť vo veci sp. zn. II. ÚS 139/2024 (podobne ako aj ústavná sťažnosť ďalšieho spoluobžalovaného vo veci sp. zn. IV. ÚS 570/2025) bola ústavnému súdu doručená v čase, kým nebolo v trestnom konaní ešte právoplatne rozhodnuté, vo veci sťažovateľa je kľúčové, že krajský súd na verejnom zasadnutí 11. novembra 2025, na ktorom sa sťažovateľ navyše aj osobne zúčastnil, zamietol odvolanie sťažovateľa, ako aj odvolanie prokurátorky krajskej prokuratúry, čím nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu z 28. novembra 2024 a týmto momentom došlo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a naplneniu účelu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. Keďže ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená až 25. novembra 2025, teda 2 týždne po rozhodnutí krajského súdu, ústavný súd, vychádzajúc z už spomínanej ustálenej rozhodovacej praxe, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu